

Men vi synes unægtelig, det er lidt mærkeligt, at efter at Enhedslisten fortræffeligt har gjort dét, så viser det sig, da debatten kommer i gang, at Enhedslisten vil diskutere velfærd og ikke forskning og universitetsdrift, og det synes vi er lidt underligt.

Vi er fuldstændig enige med regeringen i – det fremgår af, at vi er med i det forslag til vedtagelse, der er fremsat – at det er udmærket at kæde de to ting sammen i forhandlingerne, at det er den samme kreds, der deltager i velfærdsforhandlingerne og i udmøntningen af globaliseringspuljen. Men det hænger jo ikke sammen, sådan som hr. Per Clausen får det til at hænge sammen. Det er altid en praktisk ting at diskutere ét emne ad gangen, ellers kommer man ikke i dybden med noget som helst.

Vi synes, at der er mange gode ting i det, regeringen har lagt frem, og vi er selvfølgelig enige i – hvem er ikke det? – at vi skal have konkurrencedygtige universiteter. Det, vi er optagede af, er såmænd ikke specielt Barcelonamålsætningen, men det er styrkelsen af universiteterne for universiteternes egen skyld.

Jeg glædede mig over – jeg tror nok, jeg hørte videnskabsministeren sige det i sin tale, og jeg spekulerer på, om det sådan blev overhørt – at basismidlerne skulle have et løft, og det synes jeg er godt, for det er der helt klart behov for. Jeg ved ikke, hvordan det hænger sammen med den historie, Politiken har i dag, men det kan være, at ministeren kan gøre rede for dét.

Kl. 11.15

Jeg vil sige, at vi aldrig nogen sinde har mistænkt nogen regering for at ville udsulte universiteterne, men man kommer ikke uden om, at universiteterne rent faktisk føler sig udsultet. Mens midlerne til konkurrenceinitieret forskning er steget, så er basismidlerne stagneret, og det vil sige, at de ikke er nær det værd, de har været.

Der er behov for, at begge dele skal styrkes, og jeg er helt enig med ministeren i, at der skal være en balance mellem de to ting. Men det forekommer mig, at det er der knap nok nu. Der er ikke rigtig mulighed for, at universiteterne selv kan tilrettelægge en forskning med en vis tids-horizont.

Så må jeg sige, at der er et punkt, hvor vi er meget kritiske over for regeringens planer, og det gælder fusioneringsplanerne. Vi forstår jo udmærket, at sektorforskningsinstitutionerne og universiteterne skal fusionere, hvilket også OECD i 2003 har anbefalet, men disse storfusio-

neringer af universiteterne indbyrdes er meget vanskelige at forstå, hvis ikke parolen er, at »big is beautiful«. Det skal skabe stærkere forskningsmiljøer, men jeg har ikke set en eneste begrundelse for, at det vil ske. Jeg har derimod set, at rektoren for AAU har udtalt, at hvis man tager de ti stærkeste universiteter i verden – det har man jo objektive kriterier for at måle, det er dem, der får flest nobelpriser eller ofte bliver citeret i internationale tidsskrifter – så er de i gennemsnit cirka af en størrelse som Aalborg Universitet. Jeg efterlyser en eneste begrundelse for den der elefantiasistendens.

Så er der noget, jeg synes, der kunne være grund til virkelig at gå igennem med en tættekam. Der er en tilbøjelighed til, at forskningsbevillinger let ender i prestigeprojekter, og jeg synes, at en af de ting, man kunne se på, er, om det er rimeligt, at man i forbindelse med det der meget prestigeorienterede campusprojekt vil rive hele KUA ned, altså de treetagesejendomme, der ligger ude på Amager, og som fungerer ganske fremragende. Staten kunne simpelt hen stikke en milliard kroner ned i lommen ved at spare hele det der nybyggeri og så give noget til forskerne, dels ansætte nogle forskere – antallet er gået ned fra 31 til 24, og de kan faktisk ikke klare undervisningen – dels samtidig give dem mulighed for at købe nogle bøger og tidsskrifter. De må opsigte tidsskrifter og få faxet artikler andre steder fra. Det kunne man klare for måske 30 mio. kr. årligt i stedet for at investere 2,5 mia. kr. i beton, som der ikke er brug for.

Jeg synes, der er behov for, at vi i fremtiden går meget konkret til værks og ikke bare poster flere penge i noget, men først og fremmest sørger for, at pengene bliver brugt rigtigt.

(Kort bemærkning).

Per Clausen (EL):

Nu bemærkede jeg, at videnskabsministeren lyttede meget intensivt til det, hr. Jesper Langballe sagde, og jeg vil da anbefale ministeren også at følge nogle af de råd, hr. Jesper Langballe har givet. Det ville være klogere end at følge Venstres ordførers råd, vil jeg sige.

Men derefter vil jeg sige til hr. Jesper Langballe, at det jo ikke er mig eller Enhedslisten, der har kædet velfærdsreformer sammen med forskningspolitikken. Da vi annoncerede den her forespørgsel, troede jeg, jeg kunne få en ren diskussion om forskningspolitik. Men det er jo ministeren og Venstres ordfører, der klart har sagt, at hvis man vil være med til at fordele penge til